

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik och 20 § i lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik ändras. Det föreslås att det system med aktörsspecifika fiskekvoter som infördes vid ingången av 2017 preciseras så att för uppföljningen av begränsningarna av andelen överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter förpliktas deras innehavare att meddela sitt företags ägarunderlag i samband med den årliga ansökan om kvoter. Skyldigheten att lämna uppgifter gäller även utländska sammanslutningar och koncerner. Om en innehavare inte lämnar de begärda uppgifterna om ägarunderlaget, kan närings-, trafik- och miljöcentralen inte bevilja innehavaren den aktörsspecifika fiskekvoten för det år som ansökan gäller. Dessutom bemyndigas jord- och skogsbruksministeriet att dra in nyttjanderätter av en sådan aktör som innehar flera nyttjanderätter än den tillåtna mängden eller som har gett felaktiga uppgifter om ägarunderlaget. Vidare förtydligas bestämmelserna när det gäller förlusten och ny fördelning av nyttjanderätter till följd av underlåtelse att använda den aktörsspecifika fiskekvoten samt följden av att avstå från den aktörsspecifika fiskekvoten med hänsyn till sådana kvotandelar som överförs från det föregående fiskeåret. I fråga om nya handelsbeteckningar på fiskeri- och vattenbruksprodukter tas det i lagen in en möjlighet att snabbt fastställa en tillfällig handelsbeteckning.

Dessutom föreslås att ett bemyndigande att utfärda förordning om anteckningarna i fiskeloggboken tas in i lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken.

Lagarna avses träda i kraft den 1 maj 2021.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
MOTIVERING	3
1 Bakgrund och beredning	3
2 Nuläge och utvärdering av nuläget	3
3 Målsättning och de viktigaste förslagen	3
4 Propositionens konsekvenser	5
5 Alternativa handlingsvägar	5
6 Lagstiftning och andra handlingsmodeller i utlandet.....	6
7 Remissvar	6
8 Ålands ställning	7
9 Specialmotivering	7
9.1 Lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik.....	7
9.2 Lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken	10
10 Bestämmelser på lägre nivå en lag.....	11
11 Ikraftträdande.....	11
12 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	11
LAGFÖRSLAG	13
1. Lag om ändring av lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik	13
2. Lag om ändring av 20 § i lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken	17
BILAGA	18
PARALLELLTEXTER	18
1. Lag om ändring av lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik	18
2. Lag om ändring av 20 § i lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken	25

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

Det centrala elementet i det kvotsystem för kommersiellt fiske som infördes 2017 är möjligheten att överföra överlåtbara nyttjanderätter mellan kommersiella fiskare. Detta gör det möjligt att utveckla fisket och bättre planera fisket samt att avstå från fiske mot ersättning för överlåtelse av nyttjanderätter.

Nyttjanderätter har även överförts mellan kommersiella fiskare och en koncentration av vissa nyttjanderätter har kunnat konstateras, dock inte sådana som bryter mot begränsningarna av andelen nyttjanderätter. Vid överföring av nyttjanderätter kan fiskerimyndigheten kontrollera att överföringen uppfyller kraven i lagen och att en alltför stor koncentration av nyttjanderätter inte kan ske. Tillsynen över begränsningarna av andelen nyttjanderätter behöver dock effektiv-
eras på ett kostnadseffektivt sätt så att också ändringar som sker genom företagsförvärv och ägarbyten kan uppföljas och granskas.

Regeringens proposition har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet.

2 Nuläge och utvärdering av nuläget

Genom lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik (1048/2016, nedan *genomförandelagen*) infördes i Finland vid ingången av 2017 ett nytt system med aktörsspecifika fiskekvoter. Det viktigaste innehållet i kvotsystemet är fördelningen av Finlands fiskekvoter till kommersiella fiskare som överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter för viss tid.

Närings-, trafik- och miljöcentralen fördelar årligen från Finlands fiskekvoter aktörsspecifika fiskekvoter till kommersiella fiskare i enlighet med deras nyttjanderätter. Överlåtbara nyttjanderätter och aktörsspecifika fiskekvoter kan med vissa begränsningar överföras från en kommersiell fiskare till en annan.

Genomförandelagen ändrades till vissa delar 2018 (872/2018). Lagen behöver preciseras ytterligare för att säkerställa att fiskekvotssystemet fungerar optimalt särskilt genom att effektivera tillsynen över begränsningen av andelen nyttjanderätter.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

Det centrala syftet med genomförandelagen, som trädde i kraft vid ingången av 2017, är att förbättra lönsamheten och verksamhetsförutsättningarna för det kommersiella fisket. Med hjälp av systemet med överlåtbara nyttjanderätter och aktörsspecifika fiskekvoter strävar man efter att förbättra företagens och yrkesutövarnas planerande och genomförande av sin verksamhet inom det kommersiella fisket så att de gör detta så kostnadseffektivt som möjligt och optimalt med tanke på marknaden för fisk, vilket leder till att även lönsamheten inom branschen och förmågan att utveckla verksamheten förbättras. Samtidigt överfördes huvudansvaret för regleringen av användningen av fiskekvoter från staten till företagen och yrkesutövarna inom fiskeribranschen. Syftet med denna proposition är att stärka förutsättningarna för att de ursprungliga syftena med genomförandelagen ska kunna uppnås.

I 23 § i genomförandelagen föreskrivs det om avstående från aktörsspecifika fiskekvoter. Paragrafen behöver preciseras i fråga om de kvotandelar som överförs från det föregående fiskeåret. Avstående från den aktörsspecifika fiskekvoten för det kommande året preciseras så att det alltid

innebär också avstående från den andel av fiskekvoten som övergår från det föregående året. Även i det fallet att den sökande endast avstår från en del av sin aktörsspecifika fiskekvot för det kommande året, avstår sökanden alltid till fullo också från den andel av fiskekvoten som övergår från det föregående året.

I 14 § i genomförandelagen föreskrivs det att en kommersiell fiskare kan inneha högst 200,000 promille av de överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätterna för respektive Finlands fiskekvot för strömming och vassbuk och högst 150,000 promille av Finlands fiskekvot för lax. För att underlätta övervakningen av dessa begränsningar av andelen nyttjanderätter är det behövt att i 27 § i lagen tas in bestämmelser om att innehavarna av nyttjanderätter förpliktas att meddela sitt företags ägarunderlag och ändringar som skett i det. Uppgifterna ska lämnas en gång per år i samband med ansökan om den aktörsspecifika fiskekvoten.

I 20 § i genomförandelagen föreskrivs det om fördelning av aktörsspecifika fiskekvoter. I enlighet med den föreslagna nya 27 §:n föreslås att det i paragrafen nämns att då aktörsspecifika fiskekvoter fördelas skulle man beakta en möjlig förlust av aktörsspecifika fiskekvot som en följd av en underlåtenhet av innehavare av nyttjanderätter att iaktta skyldigheten att lämna uppgifter om ägarunderlaget.

I 27 § tas det dessutom in en bestämmelse om att jord- och skogsbruksministeriet ska bemyndigas att dra av överlåtbara nyttjanderätter av sådana aktörer som innehar flera överlåtbara nyttjanderätter än den tillåtna mängden eller som har gett felaktiga uppgifter om sitt ägarunderlag. Motsvarande bemyndigande skulle ges åt närings-, trafik- och miljöcentralen för de icke-överlåtbara nyttjanderätterna.

Syftet med förslaget är att förbättra fiskerimyndigheternas möjligheter att övervaka begränsningarna av andelen nyttjanderätter och att betona det ansvar som innehavarna av nyttjanderätterna har i fråga om iakttagandet av begränsningarna och lämnandet av uppgifter om dem samt att påföra påföljder för försummelser av innehavarnas skyldigheter.

Enligt 28 § i genomförandelagen fördelas de avdragna överlåtbara nyttjanderätterna till andra innehavare av nyttjanderätter. Paragrafen behöver kompletteras med en bestämmelse som förhindrar att nyttjanderätter ges till en innehavare, vars nyttjanderätter har dragits av föregående år. Därtill skulle man förtydliga den rangordning som används vid en ny fördelning av de återtagna överlåtbara nyttjanderätterna och att överlåtbara nyttjanderätter endast tilldelas innehavare av nyttjanderätter till samma Finlands fiskekvot.

Syftet med ändringsförslagen av 20, 23, 27 och 28 § är att klargöra paragrafernas bestämmelser om avstående från aktörsspecifika fiskekvoter samt förlust och omfördelning av nyttjanderätter. Därtill har särskilt den svenskspråkiga lagtexten förtydligats i enlighet med laggranskningen.

Genom ändringen av 37 § påskyndas förfarandena vid införandet på marknaden av nya fiskeri- och vattenbruksprodukter på så sätt att jord- och skogsbruksministeriet bemyndigas att fastställa en tillfällig handelsbeteckning för högst ett år.

I propositionen föreslås det också att det i 20 § i lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken (1188/2014) tas in ett bemyndigande att utfärda förordning om anteckningarna i fiskeloggboken. Syftet är att det ska kunna utfärdas sådana bestämmelser om anteckningarna i fiskeloggboken som är tekniska och strängare än de gällande EU-bestämmelserna och som beaktar de praktiska möjligheterna att uppskatta de artspecifika mängderna i stora osorterade fångster som fås vid trålfiske.

4 Propositionens konsekvenser

Med hjälp av det system med överlåtbara nyttjanderätter och aktörsspecifika fiskekvoter som infördes vid ingången av 2017 strävar man efter att förbättra företagens och yrkesutövarnas planerande och genomförande av sin verksamhet inom det kommersiella fisket så att de gör detta så kostnadseffektivt som möjligt och optimalt med tanke på marknaden för fisk, vilket leder till att även lönsamheten inom branschen och förmågan att utveckla verksamheten förbättras. De ändringar som föreslås i kvotsystemet främjar för sin del uppnåendet av de mål som nämns ovan.

De föreslagna ändringarna av genomförandelagen förbättrar möjligheterna för Närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland att övervaka begränsningarna av andelen överlåtbara nyttjanderätter. För jord- och skogsbruksministeriets del förtydligar ändringarna förfarandena i fråga om avdrag och fördelning av överlåtbara nyttjanderätter. Samtidigt blir rättigheterna och skyldigheterna för kommersiella fiskare och innehavare av fiskekvoter och nyttjanderätter klarare.

De bestämmelser som med stöd av de nya bemyndigandena i lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken utfärdas om den tillåtna toleransmarginalen för de anteckningar i fiskeloggboken som gäller osorterade trålfångster förbättrar fiskerimyndigheternas tillsynsmöjligheter. Samtidigt förbättrar detta fångststatistikens tillförlitlighet och det kunskapsunderlag som används vid utvärderingen av fiskbestånden. Med tanke på kommersiella fiskare innebär förslaget inga väsentliga tilläggskrav, eftersom det beaktar de praktiska möjligheterna vid uppskattningen av fångstandelarna.

De ändringar som görs i lagstiftningen har inga väsentliga inverkningar på den offentliga ekonomin eller på ekonomin i fråga om det kommersiella fisket.

5 Alternativa handlingsvägar

Ett alternativ för att genomföra den insamling av uppgifter om ägarförhållanden som behövs för att följa upp och övervaka begränsningen av koncentrationen av överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter är närings-, trafik- och miljöcentralens nuvarande granskningsarbete som baserar sig på genomförandelagen och överföringen av skyldigheten att lämna uppgifterna till innehavarna av nyttjanderätterna.

En omsorgsfull utredning med myndighetsmedel av begränsningarna i fråga om koncentration av nyttjanderätter är en komplicerad uppgift där man utöver överföring av nyttjanderätt också måste följa företagsförvärv och ägarbyten. I synnerhet utredning av förändringar i ägarförhållandena är en arbetskrävande och utmanande uppgift och ett administrativt tungt förfarande för myndigheterna.

Därför har det föreslagna genomförandealternativet, enligt vilket aktörerna åläggs en skyldighet att årligen lämna uppgifter om sitt ägarunderlag samt administrativa påföljder för försummelse av skyldigheten eller lämnande av felaktiga uppgifter, bedömts vara det bästa och mest kostnadseffektiva genomförandealternativet.

När det gäller bemyndigandet att utfärda förordning om bestämmelserna om fiskedagböcker är alternativen att gå vidare på Europeiska unionens nivå genom att utveckla den gemensamma fiskeripolitiken eller på Östersjöns nivå genom att komma överens om enhetliga förfaranden för fisket i Östersjön. Som en del av behandlingen av förslaget till revidering av förordningen om tillsyn över den Europeiska unionens fiskeripolitik har Finland föreslagit att kravet i fråga ska

gälla alla aktörer inom hela unionen. Behandlingen av reformförslaget pågår fortfarande i unionens institutioner och det är sannolikt att en överenskommelse om det och ikraftträdandet av det inte kommer att ske under 2021. Därför är det nödvändigt att gå vidare på nationell nivå för att säkerställa korrekta uppgifter och kontrollmöjligheter även i fråga om osorterade stora fångster av fisk. Finland kan dessutom föreslå att motsvarande praxis tas i bruk nationellt också i andra medlemsstater runt Östersjön.

6 Lagstiftning och andra handlingsmodeller i utlandet

I regeringens ursprungliga proposition med förslag till genomförandelag (RP 103/2016 rd) beskrevs också de fiskekvotssystem som används i vissa andra länder.

I många europeiska länder finns ett system med fiskekvoter som baserar sig på tidsbegränsade och överförbara nyttjanderätter. I vissa länder har det visat sig att nyttjanderätterna har koncentrerats till ett fåtal innehavare och att tillsynen över deras koncentration inte har lyckats på bästa sätt. Mot denna bakgrund har man övervägt alternativ för en effektiv uppföljning och övervakning av gränserna för koncentration av nyttjanderätter i Finland.

7 Remissvar

En bred remissrunda ordnades om propositionen. Sammanlagt 14 utlåtanden gavs om propositionen. Merparten av remissinstanserna understödde de föreslagna ändringarna eller meddelade att de inte har något att yttra med anledning av dem. Särskilt utlåtandena från de instanser som nämns nedan beaktades vid den slutliga beredningen av propositionen.

På basis av justitieministeriets utlåtande slopades i propositionen omnämmandena om att parter ska höras innan beslut fattas i anslutning till återtagande av nyttjanderätter. Förvaltningslagen (434/2003) innehåller bestämmelser om hörande av part, och därför är det onödigt att ta in en särskild bestämmelse om saken i genomförandelagen. Dessutom slopades omnämmandet av att strafflagen (39/1889) ska tillämpas i situationer där felaktiga uppgifter om ägarunderlaget har lämnats uppsåtligen eller av oaktsamhet. Tillämpningen av strafflagen ska bedömas separat från fall till fall. Dessutom har motiveringen till denna del förtydligats så att myndigheternas åtgärder för att minska nyttjanderätterna till sin natur förstås vara administrativa påföljder för att skapa eller återställa ett lagenligt rättsläge.

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland ansåg att den årliga tillsynen över ägarunderlaget ökar arbetsuppgifterna vid behandlingen av anmälningar och eventuella begäranden om tilläggsuppgifter. Därför föreslog centralen att uppgifter om ägarunderlaget ska lämnas mer sällan, endast i fråga om vissa innehavare eller endast i fråga om ändringar. På basis av detta preciserades propositionens motiveringar så att det tydligt framgår att innehavarna första gången ska lämna uppgifterna om sitt ägarunderlag fullständiga och därefter årligen i samband med ansökan om en aktörsspecifik fiskekvot fastställer att uppgifterna inte har ändrats eller att uppgifter om förändringar i ägarunderlaget lämnas. På detta sätt kan den administrativa bördan av denna skyldighet minimeras både för kommersiella fiskare och för närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Finlands Yrkesfiskarförbund konstaterade att förbundet understöder de föreslagna lagändringarna. Förbundet ansåg dock att den ändring av de strängare bestämmelserna om fiskelagböcker som föreslås i motiveringen är mycket problematisk, även på principiell nivå. Enligt förbundet bör man sträva efter en enhetlig lösning i hela Östersjöområdet och inte fatta beslut som enbart gäller finländska fiskare. Förbundet förhåller sig således som utgångspunkt negativt till ett ensidigt avgörande, men tar slutgiltigt ställning till förslaget när statsrådets förordning om saken

bereds. Närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland ansåg å sin sida att den föreslagna ändringen med tanke på den praktiska tillsynsverksamheten och pålitligheten hos kvotövervakningen är absolut en förbättring jämfört med nuvarande praxis. Centralförbundet för Fiskerihushållning tog inte ställning till frågan utan en preciserande förordning av statsrådet jämte motiveringar.

Till denna del har propositionen kompletterats genom att det till propositionen fogats en rubrik för bestämmelser på lägre nivå än lag, under vilken det närmare redogörs för vilka bestämmelser som skulle föreslås i fråga om fiskelaggbok genom förordning av statsrådet. Avsikten är dessutom att bereda ett utkast till statsrådsförordning om det jämte motiveringar. Som en del av behandlingen av förslaget till revidering av förordningen om tillsyn över Europeiska unionens fiskeripolitik har Finland föreslagit att kravet i fråga ska gälla alla aktörer inom hela unionen. Behandlingen av reformförslaget pågår ännu i unionens institutioner och det är sannolikt att överenskommelsen om det och ikraftträdandet av det inte kommer att ske under 2021. Därför är det nödvändigt att gå vidare på nationell nivå så att man kan säkerställa korrekta uppgifter och kontrollmöjligheter också i fråga om osorterade stora fiskfångster. Finland kan dessutom föreslå att motsvarande praxis tas i bruk nationellt också i andra medlemsstater runt Östersjön.

8 Ålands ställning

Enligt 18 § 16 punkten i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) har Åland lagstiftningsbehörighet i fråga om fiske, registrering av fiskefartyg och styrning av fiskerinäringen. De ändringar som föreslås i genomförandelagen kommer således inte att tillämpas på Åland med undantag av förslagen om tillfälliga handelsbeteckningar för fisk som är i rikets behörighet och som landskapet understöder.

9 Specialmotivering

9.1 Lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik

20 §. Fördelning av aktörsspecifika fiskekvoter. I paragrafen föreskrivs det om fördelning av aktörsspecifika fiskekvoter. I paragrafens 1 mom. ska det tas in en bestämmelse om att underlåtelse att iaktta den skyldighet att lämna uppgifter om ägarunderlaget som föreslås i det nya 27 § 6 mom. medför en sådan förlust av aktörsspecifika fiskekvoter som närings-, trafik- och miljöcentralen ska beakta i sitt beslut om fördelningen. Underlåtelse att iaktta skyldigheten att lämna uppgifter om ägarunderlaget efter närings-, trafik- och miljöcentralens begäran om ytterligare uppgifter är en grund för förlust av den aktörsspecifika fiskekvoten för det kommande året. Påföljden står i rätt proportion till försummelsen som äventyrar en effektiv tillsyn över de begränsningar av andelen nyttjanderätter som avses i 14 §.

23 §. Avstående från aktörsspecifika fiskekvoter. Paragrafens 1 mom. behöver preciseras så att den som delvis eller helt avstår från sin aktörsspecifika fiskekvot samtidigt till fullo förlorar eventuella kvotandelar som överförs från det föregående året. Det är inte ändamålsenligt att ge en kvotandel som övergår från det föregående året till en sådan innehavare av nyttjanderätter, som har meddelat att den avstår från sin aktörsspecifika fiskekvot för det kommande året eller från en del av den. Momentet har dessutom förtydligats så att man förstår att ett avstående gäller både innehavare av överlåtbar eller icke-överlåtbar nyttjanderätt.

27 §. Skyldigheter för innehavare av överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter samt påföljder vid underlåtelse att iaktta skyldigheterna. Enligt paragrafens 3 mom. återgår hälften av en överlåtbar nyttjanderätt till staten, om dess innehavare under två av tre på varandra följande

är inte använder minst hälften av sin aktörsspecifika fiskekvot som fördelats på basis av den överlåtbara nyttjanderätten eller inte överför minst hälften av den till andra kommersiella fiskare i enlighet med 22 §. Bestämmelsen behöver preciseras i enlighet med det ursprungliga ändamålet så att utöver den egna användningen av den aktörsspecifika fiskekvoten beaktas också innehavarens överlåtelser vid beräkningen av kravet på att använda minst hälften av fiskekvoten. Som tillräcklig användning betraktas till exempel således en situation där innehavaren har använt 25 procent av sin fiskekvot och överlåtit 30 procent av den till en annan kommersiell fiskare.

I 14 § i genomförandelagen finns en med tanke på kvotsystemet central princip om att nyttjanderätter inte kan koncentreras i för hög grad till alltför få kommersiella fiskare. De i lagen nämnda begränsningarna av andelen nyttjanderätter som för strömming och vassbuk är 200 promille och för lax 150 promille av Finlands fiskekvot behöver övervakas effektivt.

För övervakning av begränsningarna av andelen nyttjanderätter föreslås i paragrafen ett nytt 6 mom., enligt vilket innehavare av överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter årligen i samband med ansökan om aktörsspecifika fiskekvoter ska lämna de vid tidpunkten för ansökan aktuella uppgifterna om sitt ägarunderlag i egenskap av kommersiell fiskare som innehar nyttjanderätter. På detta sätt är aktörerna ansvariga för att till myndigheterna meddela uppgifter om sitt ägarunderlag i egenskap av kommersiella fiskare som innehar nyttjanderätter. I uppgifterna om ägarunderlaget ska varje ägarenhet och enhetens ägarandel samt varje enhets egendom och andelar i andra nationella och utländska samfund specificeras. Dessa uppgifter behövs för att fastställa ägarenheternas bestämmanderätt i olika samfund samt för att fastställa koncernens egendom. För att de nya uppgifterna i anslutning till lämnandet och uppföljningen av uppgifter om ägarunderlaget ska kunna minimeras räcker det att uppgifterna lämnas för första gången fullständiga och därefter årligen i samband med ansökan om en aktörsspecifik fiskekvot fastställs att uppgifterna inte har förändrats eller så lämnas uppgifter om förändringar i ägarunderlaget. På detta sätt kan den administrativa bördan som denna förpliktelse medför minimeras både för kommersiella fiskare och för närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Syftet med paragrafändringen är att förbättra fiskerimyndigheternas möjligheter att övervaka begränsningarna av andelen nyttjanderätter och betona ansvaret för innehavarna av nyttjanderätter att iakttä begränsningarna. Innehavarna ska utreda sitt ägarunderlag och fortlöpande se till att begränsningarna av andelen nyttjanderätter inte överskrids. Begränsningarna ses över på basis av ägarunderlag och ägararrangemang i såväl finska samfund som samfund som är registrerade i andra stater.

Till paragrafen fogas även nya 7 och 8 mom., genom vilka jord- och skogsbruksministeriet bemyndigas att besluta om avdrag av nyttjanderätter till högst de i 14 § angivna andelar i promille, om det på basis av de uppgifter som avses i 6 mom. eller av uppgifter som fås på något annat sätt framgår att en kommersiell fiskare som innehar nyttjanderätter direkt eller genom sina ägare sammanräknat innehar mer än de i 14 § angivna andelarna i promille av Finlands fiskekvot i fråga om strömming, vassbuk eller lax. Jord- och skogsbruksministeriet får utöver om förlust av denna andel även besluta om motsvarande avdrag, om en kommersiell fiskare uppsåtligt eller av oaksamhet har lämnat felaktiga uppgifter om sitt ägarunderlag. Det är fråga om en administrativ påföljd som en myndighetsåtgärd som syftar till att skapa eller återställa ett lagligt rättsläge. Om en ägarpart genom flera kommersiella fiskare som den äger till minst 50 procent sammanräknat har flera nyttjanderätter än begränsningarna av andelen nyttjanderätter tillåter, återgår andelen av nyttjanderätterna i fråga till staten i samma proportion för varje kommersiell fiskare som innehar nyttjanderätter och som ägs av ägarparten i fråga. Genom bestämmelsen säkerställs det att avdrag av nyttjanderätter fördelas rätt mellan de kommersiella fiskarna i fråga.

Dessutom föreslås det ett förtydligande enligt vilket jord- och skogsbruksministeriet beslutar om de avdrag eller förluster av nyttjanderätter som avses i paragrafens 2, 3 och 7 mom. Ministeriet har fattat de ursprungliga besluten om överlåtbara nyttjanderätter och är därmed rätt instans för att fatta beslut om avdrag av nyttjanderätter. Därtill skulle man förtydliga bestämmelsen så att om överlåtbar nyttjanderätt redan tidigare dragits av från en innehavare enligt 2 och 3 mom. skulle man granska den ifrågavarande innehavarens användning av aktörspecifika fiskekvoter under en ny treårsperiod som skulle inledas efter den period på tre år som ingår i beslutet om avdrag av överlåtbar nyttjanderätt. Detta skulle gälla även beslut som är föremål för besvär. Sålunda skulle man undvika situationer där avdrag skulle göras till exempel under två på varandra följande år utgående från samma år av låg användning och en ökad nyttjandegrad av aktörsspecifik fiskekvot inte skulle inverka under en ny granskningsperiod på tre år. Därtill behöver man förtydliga att närings-, trafik- och miljöcentralen skulle fatta beslut om förlusten av de icke-överlåtbara nyttjanderätter som avses i 4 mom. För att trygga rättsskyddet för innehavare av nyttjanderätter ska en innehavare ges tillfälle att bli hörd i enlighet med 34 § i förvaltningslagen (434/2003) innan beslut i saken fattas.

28 §. Fördelning av överlåtbara nyttjanderätter som återgått till staten. Paragrafens 1 mom. behöver preciseras så att det till momentet fogas en hänvisning till det ovan föreslagna nya 27 § 7 mom., på basis av vilket överlåtbara nyttjanderätter kan återgå till staten. Till momentet fogas även en bestämmelse om att nyttjanderätter dock inte fördelas till de innehavare av icke-överlåtbara nyttjanderätter av vilka jord- och skogsbruksministeriet på basis av 27 § 2, 3 eller 7 mom. föregående år har dragit av överlåtbara nyttjanderätter i fråga om Finlands fiskekvot i fråga. En innehavare av icke-överlåtbara nyttjanderätter kan också inneha förvärvade överlåtbara nyttjanderätter, vars utnyttjande ses över. Underlåtenhet att använda en aktörsspecifik fiskekvot utgör ett hinder för att överlåtbara nyttjanderätter som gäller Finlands fiskekvot i fråga fås av staten.

Därtill har paragrafens 1, 2 och 3 mom. förtydligats i enlighet med det ursprungliga syftet att återtagna överlåtbara nyttjanderätter endast tilldelas innehavare av nyttjanderätter till samma Finlands fiskekvot. Således kan exempelvis en innehavare av icke-överlåtbar nyttjanderätt till Bottniska vikens strömmingskvot endast tilldelas överlåtbar nyttjanderätt till Bottniska vikens strömmingskvot.

Rangordningen i paragrafens 3 mom. skulle specificeras så att om de nyttjanderätter som återgått till staten inte räcker till för minst en promille för alla de innehavare av icke-överlåtbara nyttjanderätter som uppfyller kraven i 1 mom., skulle man fördela en promille av överlåtbar nyttjanderätt till varje innehavare enligt rangordningen och när den återstående mängden att fördelas är under en promille skulle man fördela hela den återstående promillemängden åt den som enligt rangordningen är i turen. På så vis skulle användningen av rangordningen förtydligas att gälla en fördelning av högst en promille och till slut en fördelning av den återstående promillemängden. Därtill behöver man förtydliga att om det i rangordningen skulle finnas innehavare som är i samma ställning och det inte skulle finnas en hel promille att fördelas åt alla skulle man fördela en lika stor promillemängd till de ifrågavarande innehavarna. Den mängd som fördelas skulle man få genom att dela den återstående promillemängden med antalet innehavare som är i samma ställning. Enligt paragrafens ikraftvarande 2 mom. skulle den mängd som fördelas i alla händelser vara högst 4 promille per innehavare.

Paragrafens 4 mom. ändras också genom att det till momentet fogas en hänvisning till den föreslagna 27 §:s nya 7 mom. och genom att det beaktas hur uppgifterna om innehavarna av nyttjanderätters ägarunderlag påverkar fördelningen. Dessutom tillkommer ett omnämnande om att fördelningen av överlåtbara nyttjanderätter till innehavare av överlåtbara nyttjanderätter baserar sig på ett ansökningsförfarande. På detta sätt kan det säkerställas att överlåtbara nyttjanderätter

inte delas ut i större utsträckning än nödvändigt. Överlåtbara nyttjanderätter kan därmed bli kvar hos staten, så att motsvarande kvotmängd med stöd av 7 § kan bytas med andra medlemsstater. På basis av paragrafens gällande 5 mom. får det även genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om hur de överlåtbara nyttjanderätter som återgått till staten ska fördelas till kommersiella fiskare.

37 §. Handelsbeteckningar och vetenskapliga namn på fiskeri- och vattenbruksprodukter. I paragrafen föreskrivs det om fastställande av den förteckning som avses i artikel 37.1 i Europaparlamentets och rådets marknadsförordning. I förteckningen som fastställs genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet finns handelsbeteckningar och vetenskapliga namn på tillåtna fiskeri- och vattenbruksprodukter inom Finlands territorium.

Det är behövligt att det till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. med stöd av vilket jord- och skogsbruksministeriet på basis av anmälan kan fastställa en tillfällig handelsbeteckning för högst ett år på en fiskeri- och vattenbruksprodukt som inte ingår i den ovannämnda förteckningen. Detta snabbar upp förfarandena när nya fiskeri- och vattenbruksprodukter förs in på marknaden. Jord- och skogsbruksministeriet fastställer en tillfällig handelsbeteckning utifrån det motsvarande utredningsarbete avseende artnamn som används när handelsbeteckningen tas med i den egentliga förteckningen.

9.2 Lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken

20 §. Myndighet som tar emot rapporter, beräkning av tidsfristen och närmare bestämmelser. I paragrafen föreslås ett nytt 3 mom. om bemyndiganden (det gällande 3 mom. blir 4 mom.) med stöd av vilka statsrådet får utfärda närmare bestämmelser om de anteckningar som ska göras i fiskeloggboken. Dessa gäller mängden och beräkningen av den tillåtna toleransmarginal som avses i artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009, sådan toleransmarginalen har precisats i artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139. Bestämmelserna gäller i synnerhet den tillåtna toleransmarginalen för uppskattningen av de artspecifika mängderna i stora osorterade fångster som fås vid trålfiske. Uppskattningen och registreringen av fångster i fiskeloggboken ska göras till havs och uppgifterna lämnas i samband med förhandsanmälan innan fångsten förs i land. Den tillåtna toleransmarginalen gäller hur den uppskattade artspecifika mängden skiljer sig från de uppvägsda mängderna i samband med landningen av fångsten.

I synnerhet uppskattningen av artspecifika mängder i stora fångster som fås vid trålfiske är en viktig, men svår uppgift. Om till exempel andelarna strömming och vassbuk i fångsten är ungefär lika stora kan en uppskattning göras med rimlig noggrannhet. Om den andra artens andel är liten kan uppskattningen av dess andel avvika avsevärt från verkligheten och vara till exempel hälften mindre än den uppskattade mängden eller tre gånger större. En liten fångstandel kan i praktiken vara omöjlig att urskilja i en fångst på till exempel 300 ton. För att denna svårighet ska kunna beaktas är det behövligt att det nationellt kan föreskrivas om en tillåten toleransmarginal. Dessa bestämmelser är strängare än de EU-bestämmelser som tillämpas i Östersjöregionen. Det undantag som fastställs för Östersjön innebär att den mängd som uppvägs för hela fångsten inte får avvika mer än tio procent från den uppskattade mängden.

Enligt artikel 3.2 i rådets kontrollförordning ska denna förordning gälla utan att det påverkar tillämpningen av eventuella nationella kontrollåtgärder som går utöver minimikraven, under förutsättning att de är förenliga med lagstiftningen och den gemensamma fiskeripolitiken. Avsikten är att genom förordning av statsrådet föreskriva om beräkningen av den tillåtna toleransmarginal som anges i artikel 14 i rådets kontrollförordning så att en fiskartspecifik toleransmarginal på 10 procent ska beräknas i förhållande till mängden av hela den osorterade fiskfångsten.

Bestämmelsen är förenlig med den gemensamma fiskeripolitiken och stöder dess mål, och bestämmelsen är strängare än det undantag från artikel 14 i rådets kontrollförordning som anges i artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 om upprättande av en flerårig plan för bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön och det fiske som nyttjar dessa bestånd, om ändring av rådets förordning (EG) nr 2187/2005 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1098/2007.

10 Bestämmelser på lägre nivå en lag

Med stöd av bemyndigandet i det nya 20 § 3 mom. som föreslås i lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken ska det utfärdas en förordning av statsrådet som särskilt gäller den tolerans som är tillåten vid uppskattningen av de stora osorterade fångstmängderna vid trålfiske.

I bestämmelsen skulle det föreskrivas att den tillåtna avvikelser för varje landad art jämfört med uppskattningen av mängden fisk ombord som ska föras in i fiskeloggboken i kilogram skulle vara tio procent av den sammanlagda fångsten. På detta sätt förutsätts noggrannare anteckningar i fiskeloggboken än för närvarande om de olika fiskarter som finns i sådana fångster, men dock så att det i praktiken är möjligt att uppskatta även stora fångstmängder utan att orsaka oavsiktlig risk för överträdelse av bestämmelserna.

11 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 maj 2021.

För tillsynen av begränsningarna av andelen nyttjanderätter är det behövligt att de föreslagna nya bestämmelserna om anmälningsskyldigheten angående ägarunderlaget för kommersiella fiskare träder i kraft i god tid innan ansökningen för aktörsspecifika fiskekvoter för 2022 inleds på hösten 2021. Detta skulle möjliggöra att information ges om bestämmelserna till kommersiella fiskare och att närings-, trafik- och miljöcentralen kan förbereda sig för det som en del av ansökningen av aktörsspecifika fiskekvoter. Därtill är det behövligt att utan dröjsmål föra i kraft de föreslagna bemyndigandena att utfärda förordning om anteckningarna av osorterade fångster i fiskeloggboken.

12 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Grundlagsutskottet har av hävd ansett att återkallande av ett tillstånd som behövs för utövande av näring är en myndighetsåtgärd som ingriper kraftfullare i individens rättsliga ställning än avslag på en ansökan om tillstånd. Grundlagsutskottet har ansett det nödvändigt att möjligheten att återkalla tillstånd kopplas till allvarliga eller väsentliga förseelser eller försummelser och till att eventuella anmärkningar eller varningar till tillståndshavaren inte har lett till att bristerna har korrigerats (GrUU 48/2005 rd, GrUU 8/2006 rd, GrUU 31/2006 rd, GrUU 32/2010 rd, GrUU 58/2010 rd). Förlust av nyttjanderätter kan jämföras med återkallande av tillstånd som behövs för utövande av näring. Detta har beaktats i propositionen om den ursprungliga genomförandelagen och riksdagsbehandlingen av propositionen.

Som en ny bestämmelse föreslås en bestämmelse om förlust av den ytterligare mängden nyttjanderätter i situationer där felaktiga uppgifter om innehavarens ägarunderlag har getts samt om förlust av den aktörsspecifika fiskekvoten för det kommande året i situationer där uppgifter om ägarunderlaget inte har getts som en del av ansökan eller efter myndighetens begäran om ytterligare uppgifter. Förlust av nyttjanderätter i övrigt har samband med situationer där de bestäm-

melser om begränsningar av andelen nyttjanderätter som redan finns i genomförandelagen tillämpas. Genom de nya bestämmelserna införs med tanke på tillsynen en skyldighet att lämna uppgifter om innehavarna av nyttjanderätters ägarunderlag. De innehavare av nyttjanderätt som detta gäller ska sändas en begäran om ytterligare uppgifter innan ärendet avgörs.

Det egendomsskydd som föreskrivs i grundlagens 15 § och som är centralt med tanke på nyttjanderätterna och de berättigade förväntningar som hänför sig till skyddets varaktighet bedömdes i grundlagsutskottet i samband med den ursprungliga propositionen till genomförandelagen. De nya föreslagna bestämmelserna gäller anmälningsskyldighet om nyttjanderätternas ägarförhållanden och återkallande av nyttjanderätt på grund av allvarliga eller väsentliga förseelser eller försummelser. I dem föreslås inga sådana ändringar med tanke på egendomsskyddet eller egendomens varaktighet som skulle väsentligt inverka på bedömningen av lagens grundlagsenlighet (GrUU 44/2016 rd).

På de grunder som nämns ovan anses det att lagförslagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik (1048/2016) 20, 23, 27, 28 och 37 §, av dem 20 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 872/2018, som följer:

20 §

Fördelning av aktörsspecifika fiskekvoter

Närings-, trafik- och miljöcentralen fördelar Finlands fiskekvoter av strömming, vassbuk och lax till aktörsspecifika fiskekvoter för kalenderåret enligt de ansökningar som inkommit före utgången av tidsfristen från innehavarna av överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter och i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i 19 §. Närings-, trafik- och miljöcentralen beaktar i sitt beslut i 23 § avsedda eventuella avståenden från aktörsspecifika fiskekvoter, sådana förluster av aktörsspecifika fiskekvoter som följer av i 27 § 5 mom. avsedda obetalda bruksavgifter och i 27 § 6 mom. avsedd underlåtelse att iaktta skyldigheten att lämna uppgifter om ägarunderlaget samt i 29 § 4 mom. avsedda avdrag som ska göras till följd av överskridningar av aktörsspecifika fiskekvoter.

Närings-, trafik- och miljöcentralen får med stöd av ett beslut av jord- och skogsbruksministeriet fastställa temporära aktörsspecifika fiskekvoter för det följande året så att de temporära kvoterna uppgår till högst 90 procent av de aktörsspecifika fiskekvoter som utifrån överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter fördelas från en viss fiskekvot som tilldelats Finland, om

1) behandling av ändringssökande eller annan domstolsbehandling som påverkar fördelningen av Finlands fiskekvot pågår, eller

2) kvotförordningen om Östersjön inte har publicerats och Finlands fiskekvoter för strömming, vassbuk och lax för det följande året inte har fastställts, varvid de temporära aktörsspecifika fiskekvoterna dessutom får uppgå till högst den nedre gräns som anges i en vetenskaplig rekommendation av Internationella havsforskningsrådet.

När jord- och skogsbruksministeriet har utrett användningen av de aktörsspecifika fiskekvoterna under det föregående året, kan ministeriet i enlighet med det förfarande som föreskrivs i 28 § fördela i 27 § 2 och 3 mom. avsedda eventuella överlåtbara nyttjanderätter som återgått till staten samt vid behov ändra beslut om de överlåtbara nyttjanderätterna. Utifrån uppgifterna om användningen av de aktörsspecifika fiskekvoterna under det föregående året eller när de grunder som avses i 2 mom. i denna paragraf inte längre föreligger, ändrar närings-, trafik- och miljöcentralen vid behov beslut om aktörsspecifika fiskekvoter eller temporära aktörsspecifika fiskekvoter.

De tillägg som följer av överföringar av Finlands i 19 § 1 mom. avsedda fiskekvoter fördelas mellan innehavarna av icke-överlåtbara och överlåtbara nyttjanderätter i proportion till nyttjanderätternas andelar, och de avdrag som följer av nämnda moment fördelas mellan de innehavare som under det föregående året har överskridit sin aktörsspecifika fiskekvot eller, i en i 4 § 4 mom. avsedd situation, mellan de innehavare som överskridit sin aktörsspecifika fiskekvot med mer än den ytterligare mängd som tillåts i jord- och skogsbruksministeriets beslut, i proportion till storleken på de överskridna kvoterna.

Bestämmelser om ansökan om aktörsspecifika fiskekvoter, om innehållet i ansökan och beslut samt om de förfaranden som gäller dessa får utfärdas genom förordning av statsrådet.

23 §

Avstående från aktörsspecifika fiskekvoter

En innehavare av överlåtbara eller icke-överlåtbara nyttjanderätter kan i en ansökan som avses i 20 § meddela att denna avstår helt eller delvis från den aktörsspecifika fiskekvot för det följande kalenderåret som denna tilldelas på grundval av dennas nyttjanderätter. En aktörsspecifik fiskekvot som en innehavare av överlåtbara eller icke-överlåtbara nyttjanderätter underlåtit att söka jämföras med en aktörsspecifik fiskekvot som avstås. En innehavare av nyttjanderätter som helt eller delvis har avstått från sin aktörsspecifika fiskekvot tilldelas inte den i 19 § 1 mom. avsedda kvotandel som överförs från det föregående året.

Den andel som innehavaren i enlighet med 1 mom. avstår från ska fördelas mellan de övriga innehavarna av överlåtbara nyttjanderätter till Finlands fiskekvot i fråga i proportion till de överlåtbara nyttjanderätterna, varvid beaktas innehavarnas beredskap utifrån de ansökningar som avses i 20 § att ta emot fler aktörsspecifika fiskekvoter. Om alla de aktörsspecifika fiskekvoter som innehavarna av dem avstått från inte tas emot av andra innehavare utifrån dessas ansökningar, kvarstår fiskekvoterna i fråga hos jord- och skogsbruksministeriet och förvaltas av det.

27 §

Skyldigheter för innehavare av överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter samt påföljder vid underlåtelse att iaktta skyldigheterna

Innehavare av överlåtbara nyttjanderätter är skyldiga att utnyttja de aktörsspecifika fiskekvoter som tilldelats dem på grundval av nyttjanderätterna eller att i enlighet med 22 § överföra fiskekvoterna till andra kommersiella fiskare för att utnyttjas av dem.

En överlåtbar nyttjanderätt återgår i sin helhet till staten, om dess innehavare under två av tre på varandra följande år inte använder den aktörsspecifika fiskekvot som tilldelats denna på grundval av den överlåtbara nyttjanderätten eller inte överför en del av fiskekvoten till andra kommersiella fiskare i enlighet med 22 §.

Hälften av en överlåtbar nyttjanderätt återgår till staten, om dess innehavare under två av tre på varandra följande år inte använder minst hälften av den aktörsspecifika fiskekvot som tilldelats denna på grundval av den överlåtbara nyttjanderätten eller inte överför fiskekvoten till andra kommersiella fiskare i enlighet med 22 § till en del som utöver användningen utgör sammanlagt minst hälften av den aktörsspecifika fiskekvot som tilldelats innehavaren på grundval av den överlåtbara nyttjanderätten.

En i 17 § avsedd icke-överlåtbar nyttjanderätt återgår i sin helhet till staten, om dess innehavare under två av tre på varandra följande år inte använder minst 50 procent av den aktörsspecifika fiskekvot som tilldelats denna på grundval av den icke-överlåtbara nyttjanderätten.

Innehavaren av en överlåtbar eller icke-överlåtbar nyttjanderätt är skyldig att betala bruksavgiften för den aktörsspecifika fiskekvoten före förfallodagen. Om innehavaren av den överlåtbara eller icke-överlåtbara nyttjanderätten inte har betalat bruksavgiften senast på den förfalldag som fastställts i en påminnelse och före tidsfristen för det följande årets ansökan om aktörsspecifika fiskekvoter, förlorar innehavaren sin rätt till den aktörsspecifika fiskekvoten för det följande året.

Innehavare av överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter är skyldiga att för utvärderingen av den i 14 § föreskrivna begränsningen av andelen nyttjanderätter årligen som en del av ansökan om aktörsspecifika fiskekvoter lämna alla vid tidpunkten för ansökan aktuella uppgifter om sitt ägarunderlag i egenskap av kommersiell fiskare som innehar nyttjanderätter och om de

förändringar i ägarunderlaget som skett efter den föregående ansökan. I uppgifterna om ägarunderlaget ska varje ägarenhet och enhetens ägarandel samt varje enhets egendom och andelar i andra nationella och utländska samfund specificeras. Om innehavaren av överlåtbara eller icke-överlåtbara nyttjanderätter inte lämnar de begärda uppgifterna om ägarunderlaget i samband med ansökan om aktörsspecifika fiskekvoter eller före utgången av den tidsfrist som närings-, trafik- och miljöcentralen därefter fastställer i en begäran om ytterligare uppgifter, förlorar innehavaren sin rätt till den aktörsspecifika fiskekvoten för det år som ansökan gäller.

Om det på basis av de uppgifter som avses i 6 mom. eller uppgifter som fåtts på något annat sätt framgår att en kommersiell fiskare som innehar överlåtbara eller icke-överlåtbara nyttjanderätter direkt eller genom sina ägare innehar en större andel i promille av Finlands fiskekvot av strömming, vassbuk eller lax än de begränsningar av andelen nyttjanderätter som anges i 14 § tillåter, ska den överstigande delen återgå till staten. Om en ägarpart genom flera kommersiella fiskare som den äger till minst 50 procent sammanräknat innehar flera nyttjanderätter än begränsningen av andelen nyttjanderätter tillåter, återgår nyttjanderätterna till staten i samma proportion för varje kommersiell fiskare som innehar nyttjanderätter och som ägs av ägarparten i fråga. Om det dessutom framgår att innehavaren av överlåtbara eller icke-överlåtbara nyttjanderätter i samband med lämnandet av de uppgifter om ägarunderlaget som avses i 6 mom. uppsåtligen eller av oaktsamhet har lämnat felaktiga uppgifter, återgår till staten även den andel av innehavarens överlåtbara eller icke-överlåtbara nyttjanderätter som motsvarar den andel som överskrider begränsningen av andelen nyttjanderätter.

Jord- och skogsbruksministeriet beslutar om avdrag från överlåtbara nyttjanderätter i fråga om de nyttjanderätter som avses i 2, 3 och 7 mom. Om det från en innehavares överlåtbara nyttjanderätt redan har gjorts avdrag enligt 2 och 3 mom., granskas den ifrågavarande innehavarens användning av aktörsspecifika fiskekvoter utifrån den nya treårsperiod som inleds efter den period på tre år som ingår i beslutet om avdrag av överlåtbar nyttjanderätt. Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om förlust av icke-överlåtbara nyttjanderätter i fråga om de nyttjanderätter som avses i 4 mom.

28 §

Fördelning av överlåtbara nyttjanderätter som återgått till staten

Jord- och skogsbruksministeriet fördelar enligt de ansökningar som inkommit före den tidsfrist som ministeriet bestämt de överlåtbara nyttjanderätter som återgått till staten med stöd av 27 § 2, 3 och 7 mom. och 15 § 2 mom. till de innehavare av icke-överlåtbara nyttjanderätter till Finlands fiskekvot i fråga enligt 17 § som under minst två år har utnyttjat minst 50 procent varje år av de aktörsspecifika fiskekvoter av Finlands fiskekvot i fråga som tilldelats dem på grundval av de icke-överlåtbara nyttjanderätterna. Överlåtbara nyttjanderätter tilldelas dock inte sådana innehavare av icke-överlåtbara nyttjanderätter från vilka jord- och skogsbruksministeriet med stöd av 27 § 2, 3 eller 7 mom. föregående år har avdragit överlåtbara nyttjanderätter till Finlands fiskekvot i fråga.

Storleken på en överlåtbar nyttjanderätt som tilldelas en innehavare av en icke-överlåtbar nyttjanderätt i enlighet med 1 mom. kan uppgå till högst fyra promille av Finlands fiskekvot i fråga.

Om de nyttjanderätter som återgått till staten inte räcker till för minst en promille av Finlands fiskekvot i fråga för var och en av de innehavare av icke-överlåtbara nyttjanderätter som uppfyller de ovannämnda kraven, rangordnas de sökande så att giltighetstiden för den icke-överlåtbara nyttjanderätten prioriteras i första hand och det procentuella utnyttjandet av den icke-överlåtbara nyttjanderätten i andra hand. Enligt rangordningen tilldelas varje innehavare en promille av Finlands fiskekvot i fråga, och när den återstående mängden att fördela är under en promille tilldelas den som enligt rangordningen är i turen hela den återstående promillemängden. Om alla de innehavare som enligt rangordningen är i samma ställning inte kan tilldelas en andel på en promille, tilldelas var och en av dem en lika stor promillemängd.

Om det av de överlåtbara nyttjanderätter som återgått till staten med stöd av 27 § 2, 3 eller 7 mom. eller 15 § 2 mom. finns kvar överlåtbara nyttjanderätter efter fördelningen enligt 3 mom. i denna paragraf, fördelas den återstående andelen på ansökan mellan de övriga innehavarna av de överlåtbara nyttjanderätterna till Finlands fiskekvot i fråga i proportion till de överlåtbara nyttjanderätterna och enligt de begränsningar som föreskrivs i 14 §. Överlåtbara nyttjanderätter tilldelas dock inte sådana innehavare av överlåtbara nyttjanderätter av vilka jord- och skogsbruksministeriet med stöd av 27 § 2, 3 eller 7 mom. föregående år har gjort avdrag från de överlåtbara nyttjanderätterna till Finlands fiskekvot i fråga.

Bestämmelser om hur de överlåtbara nyttjanderätter som återgått till staten ska fördelas till kommersiella fiskare får utfärdas genom förordning av statsrådet.

37 §

Handelsbeteckningar och vetenskapliga namn på fiskeri- och vattenbruksprodukter

Den förteckning över handelsbeteckningar och vetenskapliga namn på tillåtna fiskeri- och vattenbruksprodukter inom Finlands territorium som avses i artikel 37.1 i Europaparlamentets och rådets marknadsförordning fastställs genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Den som ämnar saluföra en fiskeri- och vattenbruksprodukt vars handelsbeteckning inte ingår i den förteckning som avses i 1 mom. ska meddela detta till jord- och skogsbruksministeriet, som för saluförandet av produkten kan fastställa en tillfällig handelsbeteckning för högst ett år.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2021.

2.

Lag

om ändring av 20 § i lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken (1188/2014) 20 §, sådan den lyder i lag 208/2018, som följer:

20 §

Myndighet som tar emot rapporter, beräkning av tidsfristen och närmare bestämmelser

I Finland ska den fiskeloggbok som avses i artiklarna 14 och 15 i rådets kontrollförfordning ges in till närings-, trafik- och miljöcentralen och likaså omlastningsdeklaration enligt artiklarna 21 och 22, landningsdeklaration enligt artiklarna 23 och 24, rapport om fiskeansträngningen enligt artikel 28, avräkningsnota enligt artiklarna 62–64, deklaration om övertagande enligt artiklarna 66 och 67 och transportdokument enligt artikel 68. Förhandsanmälan enligt artikel 17 i rådets kontrollförfordning och förhandsanmälan vid laxfiske enligt 20 a § i denna lag lämnas till centrumet för fiskerikontroll.

Rapporter som avses i 1 mom. samt i 21–23 § har lämnats in inom föreskriven tid, om rapporten innan tidsfristen går ut har kommit in till den myndighet som avses i 1 mom. En rapport i pappersform anses ha kommit in inom föreskriven tid också om det av poststämpeln på det kuvert som innehåller rapporten framgår att kuvertet har stämplat på posten innan tidsfristen gick ut eller att det innan tidsfristen gick ut har getts till den tjänsteman som utövar tillsyn.

Strängare bestämmelser om mängden och beräkningen av den tillåtna toleransmarginal som avses i artikel 13 i förordningen om en flerårig plan för Östersjön får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som avses i 1 mom. och om förfarandet vid rapportering får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2021.

Helsingfors den 14 januari 2021

Statsminister

Sanna Marin

Jord- och skogsbruksminister Jari Leppä

1.

Lag

om ändring av lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik (1048/2016) 20, 23, 27, 28 och 37 §, av dem 20 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 872/2018, som följer:

Gällande lydelse

20 §

Fördelning av aktörsspecifika fiskekvoter

Närings-, trafik- och miljöcentralen fördelar Finlands fiskekvoter av strömming, vassbuk och lax till aktörsspecifika fiskekvoter för kalenderåret enligt de ansökningar som inkommit före utgången av tidsfristen från innehavarna av överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter och i enlighet med de förfaranden som avses i 19 §. Närings-, trafik- och miljöcentralen beaktar i sitt beslut sådana eventuella avstående från aktörsspecifika fiskekvoter som avses i 23 §, i 27 § 5 mom. avsedda förluster av aktörsspecifika fiskekvoter som följer av obetalda bruksavgifter och avdrag enligt 29 § 4 mom. som ska göras till följd av överskridningar av aktörsspecifika fiskekvoter.

Närings-, trafik- och miljöcentralen får med stöd av ett beslut av jord- och skogsbruksministeriet fastställa temporära aktörsspecifika fiskekvoter för det följande året så att de temporära kvoterna uppgår till högst 90 procent av de aktörsspecifika fiskekvoter som utifrån överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter fördelas från en viss fiskekvot som tilldelats Finland, om

Föreslagen lydelse

20 §

Fördelning av aktörsspecifika fiskekvoter

Närings-, trafik- och miljöcentralen fördelar Finlands fiskekvoter av strömming, vassbuk och lax till aktörsspecifika fiskekvoter för kalenderåret enligt de ansökningar som inkommit före utgången av tidsfristen från innehavarna av överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter och i enlighet med de förfaranden som *föreskrivs* i 19 §. Närings-, trafik- och miljöcentralen beaktar i sitt *beslut* i 23 § *avsedda* eventuella avstående från aktörsspecifika fiskekvoter, *sådana* förluster av aktörsspecifika fiskekvoter som följer av i 27 § 5 mom. *avsedda* obetalda bruksavgifter och i 27 § 6 mom. *avsedd underlåtelse att iaktta skyldigheten att lämna uppgifter om ägarunderlaget samt i 29 § 4 mom. avsedda avdrag* som ska göras till följd av överskridningar av aktörsspecifika fiskekvoter.

Närings-, trafik- och miljöcentralen får med stöd av ett beslut av jord- och skogsbruksministeriet fastställa temporära aktörsspecifika fiskekvoter för det följande året så att de temporära kvoterna uppgår till högst 90 procent av de aktörsspecifika fiskekvoter som utifrån överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter fördelas från en viss fiskekvot som tilldelats Finland, om

Gällande lydelse

1) behandling av ändringssökande eller annan domstolsbehandling som påverkar fördelningen av Finlands fiskekvot pågår, eller

2) kvotförordningen om Östersjön inte har publicerats och Finlands fiskekvoter för strömming, vassbuk och lax för det följande året inte har fastställts, varvid de temporära aktörsspecifika fiskekvoterna dessutom får uppgå till högst den nedre gräns som anges i en vetenskaplig rekommendation av Internationella havsforskningsrådet.

När jord- och skogsbruksministeriet har utrett användningen av de aktörsspecifika fiskekvoterna under det föregående året, kan ministeriet enligt förfarandet i 28 § fördela i 27 § 2 och 3 mom. avsedda eventuella överlåtbara nyttjanderätter som återgått till staten samt vid behov ändra beslut om de överlåtbara nyttjanderätterna. Utgående från uppgifterna om användningen av de aktörsspecifika fiskekvoterna under det föregående året eller när de grunder som avses i 2 mom. i denna paragraf inte längre föreligger, ändrar närings-, trafik- och miljöcentralen vid behov beslut om aktörsspecifika fiskekvoter eller temporära aktörsspecifika fiskekvoter.

De tillägg som följer av överföringar av Finlands i 19 § 1 mom. avsedda fiskekvoter fördelas till innehavarna av icke-överlåtbara och överlåtbara nyttjanderätter i proportion till deras andelar, och de avdrag som följer av nämnda moment fördelas mellan de innehavare som under det föregående året har överskridit sin aktörsspecifika fiskekvot, eller i en i 4 § 4 mom. avsedd situation de innehavare som överskridit sin aktörsspecifika fiskekvot med mer än den ytterligare mängd som tillåts i jord- och skogsbruksministeriets beslut, i proportion till storleken på de överskridna kvoterna.

Bestämmelser om ansökan om aktörsspecifika fiskekvoter, om innehållet i ansökan och beslut samt om de förfaranden som gäller dessa får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Föreslagen lydelse

1) behandling av ändringssökande eller annan domstolsbehandling som påverkar fördelningen av Finlands fiskekvot pågår, eller

2) kvotförordningen om Östersjön inte har publicerats och Finlands fiskekvoter för strömming, vassbuk och lax för det följande året inte har fastställts, varvid de temporära aktörsspecifika fiskekvoterna dessutom får uppgå till högst den nedre gräns som anges i en vetenskaplig rekommendation av Internationella havsforskningsrådet.

När jord- och skogsbruksministeriet har utrett användningen av de aktörsspecifika fiskekvoterna under det föregående året, kan ministeriet *enlighet med det förfarande som föreskrivs* i 28 § fördela i 27 § 2 och 3 mom. avsedda eventuella överlåtbara nyttjanderätter som återgått till staten samt vid behov ändra beslut om de överlåtbara nyttjanderätterna. *Utifrån* uppgifterna om användningen av de aktörsspecifika fiskekvoterna under det föregående året eller när de grunder som avses i 2 mom. i denna paragraf inte längre föreligger, ändrar närings-, trafik- och miljöcentralen vid behov beslut om aktörsspecifika fiskekvoter eller temporära aktörsspecifika fiskekvoter.

De tillägg som följer av överföringar av Finlands i 19 § 1 mom. avsedda fiskekvoter fördelas *mellan* innehavarna av icke-överlåtbara och överlåtbara nyttjanderätter i proportion till *nyttjanderätternas* andelar, och de avdrag som följer av nämnda moment fördelas mellan de innehavare som under det föregående året har överskridit sin aktörsspecifika fiskekvot eller, i en i 4 § 4 mom. avsedd situation, *mellan* de innehavare som överskridit sin aktörsspecifika fiskekvot med mer än den ytterligare mängd som tillåts i jord- och skogsbruksministeriets beslut, i proportion till storleken på de överskridna kvoterna.

Bestämmelser om ansökan om aktörsspecifika fiskekvoter, om innehållet i ansökan och beslut samt om de förfaranden som gäller dessa får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Gällande lydelse

23 §

Avstående från aktörsspecifika fiskekvoter

En innehavare av överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter kan i en ansökan som avses i 20 § meddela att denna avstår helt eller delvis från sin aktörsspecifika fiskekvot för det följande kalenderåret som fördelas enligt nyttjanderätten. En aktörsspecifik fiskekvot som en innehavare av överlåtbara eller icke-överlåtbara nyttjanderätter underlåtit att söka jämföras med en aktörsspecifik fiskekvot som överlåtit.

Den andel som innehavaren avstår från ska fördelas mellan de övriga innehavarna av överlåtbara nyttjanderätter för Finlands fiskekvot i fråga i proportion till de överlåtbara nyttjanderätterna, varvid beaktas innehavarnas beredskap utifrån de ansökningar som avses i 20 § att ta emot fler aktörsspecifika fiskekvoter. Om alla de aktörsspecifika fiskekvoter som innehavare avstått från inte tas emot med stöd av de andra innehavarnas ansökningar, kvarstår dessa fiskekvoter hos jord- och skogsbruksministeriet och förvaltas av det.

27 §

Skyldigheter för innehavare av överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter samt påföljder vid underlåtelse att iaktta skyldigheterna

Innehavare av en överlåtbar nyttjanderätt är skyldiga att utnyttja sina aktörsspecifika fiskekvoter som fördelats på basis av denna rätt eller att överföra dem till andra kommersiella fiskare i enlighet med 22 §.

En överlåtbar nyttjanderätt återgår i sin helhet till staten, om dess innehavare under två av tre på varandra följande år inte använder sin aktörsspecifika fiskekvot som fördelats på basis av den överlåtbara nyttjanderätten eller

Föreslagen lydelse

23 §

Avstående från aktörsspecifika fiskekvoter

En innehavare av överlåtbara eller icke-överlåtbara nyttjanderätter kan i en ansökan som avses i 20 § meddela att denna avstår helt eller delvis från *den* aktörsspecifika fiskekvot för det följande kalenderåret som *denna tilldelas på grundval av dennas nyttjanderätter*. En aktörsspecifik fiskekvot som en innehavare av överlåtbara eller icke-överlåtbara nyttjanderätter underlåtit att söka jämföras med en aktörsspecifik fiskekvot som *avståtts*. *En innehavare av nyttjanderätter som helt eller delvis har avstått från sin aktörsspecifika fiskekvot tilldelas inte den i 19 § 1 mom. avsedda kvotandel som överförs från det föregående året.*

Den andel som innehavaren *i enlighet med 1 mom.* avstår från ska fördelas mellan de övriga innehavarna av överlåtbara nyttjanderätter *till* Finlands fiskekvot i fråga i proportion till de överlåtbara nyttjanderätterna, varvid beaktas innehavarnas beredskap utifrån de ansökningar som avses i 20 § att ta emot fler aktörsspecifika fiskekvoter. Om alla de aktörsspecifika fiskekvoter som *innehavarna av dem* avstått från inte tas emot av andra *innehavare utifrån dessas* ansökningar, kvarstår *fiskekvoterna i fråga* hos jord- och skogsbruksministeriet och förvaltas av det.

27 §

Skyldigheter för innehavare av överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter samt påföljder vid underlåtelse att iaktta skyldigheterna

Innehavare av *överlåtbara nyttjanderätter* är skyldiga att utnyttja *de* aktörsspecifika fiskekvoter som *tilldelats dem* på grundval av *nyttjanderätterna* eller att *i enlighet med 22 §* överföra *fiskekvoterna* till andra kommersiella fiskare *för att utnyttjas av dem*.

En överlåtbar nyttjanderätt återgår i sin helhet till staten, om dess innehavare under två av tre på varandra följande år inte använder *den* aktörsspecifika fiskekvot som *tilldelats*

Gällande lydelse

inte överför en del av den till andra kommersiella fiskare i enlighet med 22 §.

Hälften av en överlåtbar nyttjanderätt återgår till staten, om dess innehavare under två av tre på varandra följande år inte använder minst hälften av sin aktörsspecifika fiskekvot som fördelats på basis av den överlåtbara nyttjanderätten eller inte överför minst hälften av den till andra kommersiella fiskare i enlighet med 22 §.

Den icke-överlåtbara nyttjanderätt som avses i 17 § återgår i sin helhet till staten, om dess innehavare under två av tre på varandra följande år inte använder minst 50 procent av sin aktörsspecifika fiskekvot som fördelats på basis av den icke-överlåtbara nyttjanderätten.

Innehavaren av den överlåtbara eller icke-överlåtbara nyttjanderätten är skyldig att betala bruksavgiften för den aktörsspecifika fiskekvoten före förfallodagen. Om innehavaren av den överlåtbara eller icke-överlåtbara nyttjanderätten inte har betalat bruksavgiften senast på den förfallodag som fastställts i en påminnelse och före tidsfristen för det följande årets ansökan om aktörsspecifika fiskekvoter, förlorar innehavaren sin rätt till den aktörsspecifika fiskekvoten för det följande året.

Föreslagen lydelse

denna på grundval av den överlåtbara nyttjanderätten eller inte överför en del av fiskekvoten till andra kommersiella fiskare i enlighet med 22 §.

Hälften av en överlåtbar nyttjanderätt återgår till staten, om dess innehavare under två av tre på varandra följande år inte använder minst hälften av den aktörsspecifika fiskekvot som tilldelats denna på grundval av den överlåtbara nyttjanderätten eller inte överför fiskekvoten till andra kommersiella fiskare i enlighet med 22 § till en del som utöver användningen utgör sammanlagt minst hälften av den aktörsspecifika fiskekvot som tilldelats innehavaren på grundval av den överlåtbara nyttjanderätten.

En i 17 § avsedd icke-överlåtbar nyttjanderätt återgår i sin helhet till staten, om dess innehavare under två av tre på varandra följande år inte använder minst 50 procent av den aktörsspecifika fiskekvot som tilldelats denna på grundval av den icke-överlåtbara nyttjanderätten.

Innehavaren av en överlåtbar eller icke-överlåtbar nyttjanderätt är skyldig att betala bruksavgiften för den aktörsspecifika fiskekvoten före förfallodagen. Om innehavaren av den överlåtbara eller icke-överlåtbara nyttjanderätten inte har betalat bruksavgiften senast på den förfallodag som fastställts i en påminnelse och före tidsfristen för det följande årets ansökan om aktörsspecifika fiskekvoter, förlorar innehavaren sin rätt till den aktörsspecifika fiskekvoten för det följande året.

Innehavare av överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter är skyldiga att för utvärderingen av den i 14 § föreskrivna begränsningen av andelen nyttjanderätter ärligen som en del av ansökan om aktörsspecifika fiskekvoter lämna alla vid tidpunkten för ansökan aktuella uppgifter om sitt ägarunderlag i egenskap av kommersiell fiskare som innehar nyttjanderätter och om de förändringar i ägarunderlaget som skett efter den föregående ansökan. I uppgifterna om ägarunderlaget ska varje ägarens enhet och enhetens andelar i andra nationella och utländska samfund spe-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

cificeras. Om innehavaren av överlåtbara eller icke-överlåtbara nyttjanderätter inte lämnar de begärda uppgifterna om ägarunderlaget i samband med ansökan om aktörsspecifika fiskekvoter eller före utgången av den tidsfrist som närings-, trafik- och miljöcentralen därefter fastställer i en begäran om ytterligare uppgifter, förlorar innehavaren sin rätt till den aktörsspecifika fiskekvoten för det år som ansökan gäller.

Om det på basis av de uppgifter som avses i 6 mom. eller uppgifter som fåtts på något annat sätt framgår att en kommersiell fiskare som innehar överlåtbara eller icke-överlåtbara nyttjanderätter direkt eller genom sina ägare innehar en större andel i promille av Finlands fiskekvot av strömming, vassbuk eller lax än de begränsningar av andelen nyttjanderätter som anges i 14 § tillåter, ska den överstigande delen återgå till staten. Om en ägarpart genom flera kommersiella fiskare som den äger till minst 50 procent sammanräknat innehar flera nyttjanderätter än begränsningen av andelen nyttjanderätter tillåter, återgår nyttjanderätterna till staten i samma proportion för varje kommersiell fiskare som innehar nyttjanderätter och som ägs av ägarparten i fråga. Om det dessutom framgår att innehavaren av överlåtbara eller icke-överlåtbara nyttjanderätter i samband med lämnandet av de uppgifter om ägarunderlaget som avses i 6 mom. uppsåtligt eller av oaktamhet har lämnat felaktiga uppgifter, återgår till staten även den andel av innehavarens överlåtbara eller icke-överlåtbara nyttjanderätter som motsvarar den andel som överskrider begränsningen av andelen nyttjanderätter.

Jord- och skogsbruksministeriet beslutar om avdrag från överlåtbara nyttjanderätter i fråga om de nyttjanderätter som avses i 2, 3 och 7 mom. Om det från en innehavares överlåtbara nyttjanderätt redan har gjorts avdrag enligt 2 och 3 mom., granskas den ifrågasvarande innehavarens användning av aktörsspecifika fiskekvoter utifrån den nya treårsperiod som inleds efter den period på tre år som ingår i beslutet om avdrag av överlåtbar nyttjanderätt. Närings-, trafik- och miljöcentralen

Gällande lydelse

28 §

Fördelning av överlåtbara nyttjanderätter som återgått till staten

Jord- och skogsbruksministeriet fördelar enligt de ansökningar som inkommit före den tidsfrist som ministeriet bestämt de överlåtbara nyttjanderätter som återgått till staten på basis av 27 § 2 och 3 mom. och 15 § till de innehavare av icke-överlåtbara nyttjanderätter enligt 17 § som under minst två år har utnyttjat minst 50 procent varje år av de aktörsspecifika fiskekvoter som fördelats enligt de icke-överlåtbara nyttjanderätterna.

Storleken på en överlåtbar nyttjanderätt som fördelats i enlighet med 1 mom. kan vara högst fyra promille.

Om de nyttjanderätter som återgått till staten inte räcker till för alla de innehavare av icke-överlåtbara nyttjanderätter som uppfyller de ovannämnda kraven, rangordnas de sökande så att giltighetstiden för den icke-överlåtbara nyttjanderätten prioriteras i första hand och det procentuella utnyttjandet av den icke-överlåtbara nyttjanderätten i andra hand.

Föreslagen lydelse

beslutar om förlust av icke-överlåtbara nyttjanderätter i fråga om de nyttjanderätter som avses i 4 mom.

28 §

Fördelning av överlåtbara nyttjanderätter som återgått till staten

Jord- och skogsbruksministeriet fördelar enligt de ansökningar som inkommit före den tidsfrist som ministeriet bestämt de överlåtbara nyttjanderätter som återgått till staten *med stöd* av 27 § 2, 3 och 7 mom. och 15 § 2 mom. till de innehavare av icke-överlåtbara nyttjanderätter *till Finlands fiskekvot i fråga* enligt 17 § som under minst två år har utnyttjat minst 50 procent varje år av de aktörsspecifika fiskekvoter *av Finlands fiskekvot i fråga som tilldelats dem på grundval av de icke-överlåtbara nyttjanderätterna. Överlåtbara nyttjanderätter tilldelas dock inte sådana innehavare av icke-överlåtbara nyttjanderätter från vilka jord- och skogsbruksministeriet med stöd av 27 § 2, 3 eller 7 mom. föregående år har avdragit överlåtbara nyttjanderätter till Finlands fiskekvot i fråga.*

Storleken på en överlåtbar nyttjanderätt som *tilldelas en innehavare av en icke-överlåtbar nyttjanderätt* i enlighet med 1 mom. kan *uppgå till* högst fyra promille *av Finlands fiskekvot i fråga.*

Om de nyttjanderätter som återgått till staten inte räcker till för *minst en promille av Finlands fiskekvot i fråga för var och en* av de innehavare av icke-överlåtbara nyttjanderätter som uppfyller de ovannämnda kraven, rangordnas de sökande så att giltighetstiden för den icke-överlåtbara nyttjanderätten prioriteras i första hand och det procentuella utnyttjandet av den icke-överlåtbara nyttjanderätten i andra hand. *Enligt rangordningen tilldelas varje innehavare en promille av Finlands fiskekvot i fråga, och när den återstående mängden att fördela är under en promille tilldelas den som enligt rangordningen är i turen hela den återstående promillemängden. Om alla de innehavare som enligt rangordningen är i samma ställning inte kan tilldelas en andel på*

Gällande lydelse

Om det av de överlåtbara nyttjanderätter som återgått till staten på basis av 27 § 2 och 3 mom. och 15 § finns kvar överlåtbara nyttjanderätter efter fördelningen enligt 3 mom. i denna paragraf, fördelas den återstående andelen mellan de övriga innehavarna av de överlåtbara nyttjanderätterna för Finlands fiskekvot i fråga i proportion till de överlåtbara nyttjanderätterna och enligt de begränsningar som avses i 14 §.

Bestämmelser om hur de överlåtbara nyttjanderätter som återgått till staten ska fördelas till kommersiella fiskare får utfärdas genom förordning av statsrådet.

37 §

Handelsbeteckningar och vetenskapliga namn på fiskeri- och vattenbruksprodukter

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet fastställs den förteckning över handelsbeteckningar och vetenskapliga namn på tillåtna fiskeri- och vattenbruksprodukter inom Finlands territorium som avses i artikel 37.1 i Europaparlamentets och rådets marknadsförordning.

Föreslagen lydelse

en promille, tilldelas var och en av dem en lika stor promillemängd.

Om det av de överlåtbara nyttjanderätter som återgått till staten *med stöd* av 27 § 2, 3 eller 7 mom. eller 15 § 2 mom. finns kvar överlåtbara nyttjanderätter efter fördelningen enligt 3 mom. i denna paragraf, fördelas den återstående andelen *på ansökan* mellan de övriga innehavarna av de överlåtbara nyttjanderätterna *till* Finlands fiskekvot i fråga i proportion till de överlåtbara nyttjanderätterna och enligt de begränsningar som *föreskrivs* i 14 §. *Överlåtbara nyttjanderätter tilldelas dock inte sådana innehavare av överlåtbara nyttjanderätter av vilka jord- och skogsbruksministeriet med stöd av 27 § 2, 3 eller 7 mom. föregående år har gjort avdrag från de överlåtbara nyttjanderätterna till Finlands fiskekvot i fråga.*

Bestämmelser om hur de överlåtbara nyttjanderätter som återgått till staten ska fördelas till kommersiella fiskare får utfärdas genom förordning av statsrådet.

37 §

Handelsbeteckningar och vetenskapliga namn på fiskeri- och vattenbruksprodukter

Den förteckning över handelsbeteckningar och vetenskapliga namn på tillåtna fiskeri- och vattenbruksprodukter inom Finlands territorium som avses i artikel 37.1 i Europaparlamentets och rådets marknadsförordning fastställs genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Den som ämnar saluföra en fiskeri- och vattenbruksprodukt vars handelsbeteckning inte ingår i den förteckning som avses i 1 mom. ska meddela detta till jord- och skogsbruksministeriet, som för saluförandet av produkten kan fastställa en tillfällig handelsbeteckning för högst ett år.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2021.

2.

Lag

om ändring av 20 § i lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken (1188/2014) 20 §, sådan den lyder i lag 208/2018, som följer:

Gällande lydelse

20 §

Myndighet som tar emot rapporter och beräkning av tidsfristen

I Finland ska den fiskeloggbok som avses i artiklarna 14 och 15 i rådets kontrollförförordning ges in till närings-, trafik- och miljöcentralen och likaså omlastningsdeklaration enligt artiklarna 21 och 22, landningsdeklaration enligt artiklarna 23 och 24, rapport om fiskeansträngningen enligt artikel 28, avräkningsnota enligt artiklarna 62–64, deklaration om övertagande enligt artiklarna 66 och 67 och transportdokument enligt artikel 68. Förhandsanmälan enligt artikel 17 i rådets kontrollförförordning och förhandsanmälan vid laxfiske enligt 20 a § i denna lag lämnas till centrumet för fiskerikontroll.

Rapporter som avses i 1 mom. samt i 21–23 § har lämnats in inom föreskriven tid, om rapporten innan tidsfristen går ut har kommit in till den myndighet som avses i 1 mom. En rapport i pappersform anses ha kommit in inom föreskriven tid också om det av poststämpeln på det kuvert som innehåller rapporten framgår att kuvertet har stämplat på posten innan tidsfristen gick ut eller att det innan tidsfristen gick ut har getts till den tjänsteman som utövar tillsyn.

Föreslagen lydelse

20 §

Myndighet som tar emot rapporter, beräkning av tidsfristen och närmare bestämmelser

I Finland ska den fiskeloggbok som avses i artiklarna 14 och 15 i rådets kontrollförförordning ges in till närings-, trafik- och miljöcentralen och likaså omlastningsdeklaration enligt artiklarna 21 och 22, landningsdeklaration enligt artiklarna 23 och 24, rapport om fiskeansträngningen enligt artikel 28, avräkningsnota enligt artiklarna 62–64, deklaration om övertagande enligt artiklarna 66 och 67 och transportdokument enligt artikel 68. Förhandsanmälan enligt artikel 17 i rådets kontrollförförordning och förhandsanmälan vid laxfiske enligt 20 a § i denna lag lämnas till centrumet för fiskerikontroll.

Rapporter som avses i 1 mom. samt i 21–23 § har lämnats in inom föreskriven tid, om rapporten innan tidsfristen går ut har kommit in till den myndighet som avses i 1 mom. En rapport i pappersform anses ha kommit in inom föreskriven tid också om det av poststämpeln på det kuvert som innehåller rapporten framgår att kuvertet har stämplat på posten innan tidsfristen gick ut eller att det innan tidsfristen gick ut har getts till den tjänsteman som utövar tillsyn.

Strängare bestämmelser om mängden och beräkningen av den tillåtna toleransmarginal som avses i artikel 13 i förordningen om en flerårig plan för Östersjön får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Gällande lydelse

Närmare bestämmelser om de uppgifter som avses i 1 mom. och om förfarandet vid rapportering får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Föreslagen lydelse

Närmare bestämmelser om de uppgifter som avses i 1 mom. och om förfarandet vid rapportering får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2021.